

Ислом Нури

Аллоҳнинг Жаббор исми Қуръони Каримда бир марта Азиз исми билан бирга зикр қилинган. Аллоҳ таоло деди: “.....” **“У Аллоҳ Ундан ўзга барҳақ маъбуд бўлмаган зотдир. У Маликдир, Куддусдир, Саломдир, Мўминдир, Муҳайминдир, Азиздир, Жаббордир, Мутаккаббирдир. Аллоҳ улар ширк келтираётган нарсалардан пок.”**

Jabborning uch ma'nosni bor. Birinchisi: Qahhor ma'nosida bulib, Alloh subhanahu va taolo hamma narsa ustidan g'olibdir. Barcha narsa Unga itot qilingan va barcha narsa Unga bo'ysungandir. Yukori olam va kuyi olam va ulardagi ulkan-ulkan maxluqotlarning hammasi barakiy harakatlarda, sakanotlarda, yangi sukunatlarda, kilootganu, foydalaniladigan narxlarda o'z podshohlari va ishchilarini boshqarish kilovchi zotga bo'ysungan odam. Bu narsalar ishini boshqarmoqda, buyruq berishda biron narsaga ega emalar va na hukmda biron narsaga egalar, bundan tashqari ishning hammasi Olloh taolo uchun mo'ljallangan-buyruq berishning hammasi Allox uchundir. Sha'riy bulsin, qodiriy bulsin, jazoyi bulsin, hukmlaringning hammasi Olloh taolo uchundir. Allox taolodan Ozga hokim yoq. Undan o'zga Rab ham, undan boshka iloh ham yoq, ma'bud ham yoqdir.

Иккинчи маъноси: Аллоҳнинг раҳмат билан илтифот қилишига қайтади. Ул Зот синиқларни тузатади. Бу синиқ маънавий бўлсин, ҳақиқий бўлсин, синиқларни ҳам тузатади, қалбнинг синиқлигини ҳам тузатади. Камбағални бой қиласи, оғирни енгил қиласи, мусибатига улкан ажрни эваз қилиб бериш билан бирга, сабрга тавфиқ бериш ва соғайишини енгиллатиш билан мусибатланган ва касал бўлганларни тузатади. Аллоҳ Ўзининг улуғворлиги ва азamatiga бўйсунган қалбларни, Унинг камолига итоат қилган, фазли ва неъматларини умид қилган ахбобларининг уларнинг қалбларига солиб қўядиган

Ислом Нури

муҳаббат, турли маорифлар, илоҳий тавфиқ, рушд ва ҳидоят билан уларнинг қалбларини хос кўринишида тузатади.

Дуо қилувчининг Аллоҳуммажбурний деган сўзида унинг ҳақиқати — бандани ислоҳ қилиш ва ундан барча ёмонликларни даф қилиш бўлган мана шу тузатиш мақсад қилингандир. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам икки сажда ўртасида шундай деб дуо қиласардилар: “.....” “**Эй Аллоҳ, мени мағфират қил, менга раҳм қил, мени жабр қил- мени тузатгин, мени ҳидоятинга йўлла ва менга ризқ бер.**” Имом Термизий ва Ибн Можа ривоятлари.

Жабборнинг маъноларидан учинчиси: Ҳамма нарсалардан олий, Унинг учун олийликнинг барча маънолари; зотнинг олийлиги, қадрнинг олийлиги, қаҳрнинг, яни ғолибликнинг олийлиги У учун бўлган Зотдир. Куч-кудрат ёлғиз Аллоҳ учундир. Бандалардан ким зўравонлик қиласиган бўлса, Аллоҳнинг ғазабига учрайди ва унинг вайидига-қаттиқ қўрқитишига мустаҳиқ бўлади. Аллоҳ азза ва жалла ким зўравонлик қиласиган бўлса, уни қаттиқ жазо ва қалбларни муҳрлаш, қиёмат кунида дўзах ўтига киритиш билан қўрқитган. Аллоҳ таоло деди: “.....” “**Шунингдек Аллоҳ ҳар бир мутаккабир, зўравоннинг қалбини муҳрлаб қўяди.**” Имом Аҳмад, Термизий Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қиласиган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам дедилар: “.....” “**Киёмат кунида дўзахдан узун бўйин шаклида бир ўт чиқади, унинг улар билан кўрадиган иккита кўзи, улар билан эшитадиган иккита қулоғи ва у билан сўзлайдиган тили бўлади ва айтадики: мен уч тоифага юборилганман: ҳар бир қайсар, зўравонга ва ҳар бир Аллоҳ таоло билан бирга бошқа бир маъбудга-илоҳга ибодат қиласиганга ва жонзотларнинг расмларини чизувчи сураткашларга- рассомларга.**”

Ислом Нури

Azizul-Jabbor katta bo’lgan Zotdan lufti qolayomini, marhamatini umid qilamiz.